

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Episole nefrancate se refuză. Articulii nepublicați nu se înapoiază.

Nr. 5330. B.

Notă

pentru preotimea archiepiscopală.
Consistoriul vine prin aceasta a chemă atențunea preotimiei archiepiscopale asupra opului „Colecțione de predice ortodoxe române,” lucrat și edat cu bine cuvenirea Înalte Preasăntitului archiepiscop și metropolit al Bucovinei și Dalmației, Dr. Silvestru Morariu-Andrieviciu, de parochul Ioan Berariu din Stroiesci în Bucovina.

Aceasta colecție cuprinde 30 cuvântări bisericesci, parte pentru dumineci și sărbători, parte pentru înmormântări, parastase și alte solemnități bisericesci.

Prețul cărții broșurate este 1 fl. v. a., și autorul oferă 25% adecă a patra parte din suma, ce se va aduna din archiepiscopia noastră, pentru ajutorarea celor mai sărmane preotese văduve sau orfani de preot din archiepiscopă.

Doritorii de a și procura aceasta carte au să trimită banii de prenumerație sau pe calea oficiilor protopresbiterale respective, sau și dea dreptul la Consistoriul archiepiscopal cel mult până la 20 Decembrie a.c., ca să se poată procura numărul respectiv de exemplare.

Sibiu, din ședința Consistoriului archiepiscopal, ca senat strîns bisericesc, ținută la 17 Novembre, 1887.

Miron Romanul m. p., doamna secretarul

Nicanor Fratescu m. p., secretarul

Sibiu, în 24 Novembre, 1887.

(O) Trebuie să existe în organismul social al popoarelor o distribuție simetrică a claselor, care îl compun. Trebuie să existe un echilibru natural între elementul cult și cel brut, dacă este vorba că roatele societății să se întâlnă în ogășia lor cea adeverată.

Preponderanța elementului intelligent a dus la ruină regatul polon, și lipsa absolută a acestuia ne-a făcut pe noi români să fim robii pământului, până bine de curând.

Este deci de sine înțeles, că statele moderne, care cercă a pătrunde până în măduva retelelor, care le băntuie, nu au putut să peاردă din vedere aceste momente atât de însemnate ale existenței lor.

Ca să nu mergem mai de departe, chiar la noi în Ungaria, țeară căpătuielilor de nemeși scăpătați,

sporirea fără de seamă a oamenilor cu pregătiri teoretice, a pus pe gând capetele guvernărilor, „Nu-i treabă” și au dispus. Pe lângă totă bunăvoiță și dragostea față cu propriul neam ales, posturi nu s-au putut da la deci și sute de indivizi, cari pe baza calificării lor aveau drept a le pretinde. Ear oamenii aceștia, apartinând clasei inteligeante, nu și-au dedat brațele cu lucrul cel greu al plugariului, ori al meseriașului; de coardele plugului nu se pot apuca, calapodul nu i prinde, și astfelui le rămâne alternativa de a lua lumea în cap, ori de a se sinucide.

Și fac întocmai.

Buletinele emigrantilor spre America și acelor ce și-au urit dilelele merg mâna în mâna și cresc din dină în dină.

În fața acestei stări de lucruri, n'a trebuit deci un cap de geniu, care să observe că a intrat o conturăție primejdioasă în echilibru social al Ungariei. Dicem, n'a trebuit un cap de geniu, căci a observat răul, când își arde degetele, este o observație prea de toate dilelele.

Noroc totuși, că l'a observat dl Augustin Trefort, ministrul nosrului de culte și instrucție publică, și în decursul feriilor de vară a edat o ordinăție ministerială, prin care atrage luarea aminte a forurilor scolare asupra imbulzelii estraordinare spre studiul sciințelor teoretice, ce se observă la părinți și la elevi, în vreme ce scolile reale stau goale. De aceea dispune, ca la toate gimnaziile de stat ori sprinținile de stat să se ridice didactul în mod însemnat, ear la scolile reale să se reducă la minimul posibil.

Dar nu este scopul acestor sîrbe de a face elogii la adresa dlui ministru al instrucției publice, nici de a espune greșelile din trecut ale maghiarilor pe terenul dezvoltării lor sociale, ci de a atrage luarea aminte a românilor nostri de înimă și de carte asupra unei cestiuni, care ne interesează și pe noi îndeosebi.

Căci suntem prea dedați noi români de a ne regula noi însi-ne afacerile interne, vremurile vii trebuie ne au făcut necreditori față cu serviciile, ce vor a ne face străini.

Și dău, dacă cercetăm condițiile, între care se află organismul nostru social în materia echilibrului său intern, aflăm multe și mari rele, care pretendă o îndreptare grăbită.

Nici numai amintim astădată de miseria cu clasa noastră de mijloc, la crearea căreia totuși lucrăm din cât putem, nici de insuficiența instrucționii rurale în multe părți locuite de români, căci și pe acest

muri fără de veste, lăsându-o deodată stăpână de sine însăși, și cu un noroc considerabil. Îndată se mărită cu Sergiu Turgeneff cel mai frumos om din toată Rusia, după țarul Alecsandru I, cum se dicea.

Barbara slabă în județea sa, devenită mai frumoasă înaintând în etate, avea mult farmec, inteligentă, foarte elegantă, ei nu îl lipsiră admiratorii fiind că ea atrăsește în vechea sa locuință din Spasskoë elita socială din guvernamentul Opel. Orchestrul său, actorii, cântăreții ei, toți servitorii ai ei, fură renumiți în provincie.

Brusca reacție intemplată în esistență ei desvoalată în ea un egoism, o pasiune de autoritate, pe care o facă să valoreze mult impregiul ei.

Ea se simți născută pentru a guverna; arbitrară și despătă, caprioasă până la crudelitate, orgolioasă și măreață, avea pretutindeni idei de filantropie și generositate. Credând cele ce dice d-na Giveau, ea nu fău să dureze ca altii în exercitarea atotputerniciei sale și farmecul seu seducea până și victimele sale, când ea o aplică.

Nimeni nu culeze să discute cu ea afară de ful seu preferat Ivan și încă și opoziția lui o lăsa ea numai în formă de rugăminte. Sciind, căt suferă el, cănd vedea maltratându-se servitorii, ea lăsa la o parte asprimea, devenindă indulgentă și se simțea re-

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

teren am făcut pași frumoși spre bine; vom reflecta numai la echilibrul dintre clasa noastră cultă ori inteligență și dintre clasa poporului de rînd. Ear echilibrul acesta — riscăm a dice — nu este încă de loc stabilit. Efectuirea lui este una dintre marile lucrări ale viitorului. Cari sunt simptoamele acestei perturbații? Cari cauzele ei? Si cari mijloacele de îndreptare? Răspuns la aceste întrebări vom cerca să dăm în procesul nostru număr.

Revista politică.

Desvoltarea și consolidarea statului vecin român nu poate fi fără importanță pentru monarhia noastră, a cărei interes în orient nu mai pe cale pacnică și trăind în bune relații cu România și cu celelalte state orientale, pot fi mai bine asigurate. De aceea nici nu ne mirăm, dacă discursul de tron, cu carele regele României, Carol I, a deschis în 27 Novembre nouă perioadă al sesiunii corporilor legiuitori, a fost întâmpinat cu multă bunăvoiță de foile din monarhia noastră fără excepție de colorit politic, și a produs viau multămări în cercurile de guvernare și mai ales în cercurile Austro-Ungariei.

Mesagiul, prin care s-a deschis a patra sesiune a corporilor legiuitori face cunoscut între altele, că relațiile bune, în care s-a aflat România cu toate puterile, nu s-au schimbat. Politica prudentă, urmărită neîncetat de guvernul român a avut rezultatele cele mai fericite, și a atrăs simpatiile tuturor statelor.

In ce privesc tractatele de comerț, negoțiile s'au continuat. S'a semnat tratatul de comerț cu imperiul otoman, prin care s'a regulat în mod satisfăcător interesele comerciale cu Turcia. Guvernul și dă toate silințele pentru a ajunge la încheierea asemenea tractate și cu cele lalte state. — In dorință continuă de a trăi în raporturi de bună-vecinătate și de amicitie cu statele învecinate, guvernul a pus toată nisună să duce la bun sfîrșit negoțiile de mult începute cu guvernul austro-ungar pentru regularea statonnică a liniei de frontieră dintre amândouă țările. Aceste negoțieri acum s'au terminat și se va prezenta spre aprobare convenția, ce s'a încheiat în acest scop cu monarhia noastră.

Aceste enunțamente — dic foile monarhiei noastre — trebuie să le luăm spre plăcută sciință, căci din ele vedem, că per tractările pentru încheierea unei convenții vamale cu România se continuă, ear re-

compensată, cănd el parea fericit. Se aștepta sosirea tinerului stăpân ca un fel de eliberare; fiind el present fie care respiră și se odichnia.

După moartea bărbatului său d-na Turgeneff ținu o mare casă (patru-deci de servitori), dară fără odichnia, fără ostentație, ordinea și disciplina erau că se poate de mari.

Total trebuiau să scie să cetească și să scrie, să învețe franțuzește la una dintre femei, fiind că stăpânei îi placea numai romanele franceze; ea vorbia rusește numai cu servitorii; în fine ea cetia, scria gândia și se ruga franțuzește.

Dela 1841—1846 Ivan Turgeneff petrecu sîrbele în Spasskoe și adeseori earna la Moscova, adunând la el în deosebi oameni erudiți și progresiști. Mama sa nu aproba nici decât veleitățile sale literare. — Nu pot înțelege, dicea ea, cum te gândesc tu să te faci scriitor! Pentru mine scriitor sau un mânător de hârtie este tot una! Șapoi cine cetește vre-o carte rusească? Întră în serviciul guvernului, cum e dator să o facă un gentilom; căstigă-ți o treaptă înaltă, însoară-te și continuă linia Turgeneffilor.

— Ah! mamă, căt pentru asta nu te mai îngrăji, respundeaf ful seu, ridând, eu nu me voi insura nici odată.

(Va urma).

FOITA.

Mama lui Ivan Turgeneff.

Puțini scriitori străini au fost așa de simpați Franciei ca Ivan Turgeneff. Detaliile, ce le împrumută din „Atlantic Monthly” despre caracterul și viața mamei sale ne oglindea Rusia aristocrată așa, cum o vedu el în județea sa înainte de emanciparea, ce o prepară el foarte mult prin scrierile sale.

Aceste detalii sunt estrase din suvenirile d-nei Giveau, sora sa adoptivă.

Cea mai fragedă tinerețe a Barbarei Petroffna se petrecu în suferință și părăsire. Mama sa remasă vînduă încă de tineră și nemăritată, își detine toată afectiunea celor 2 fice din a doua căsătorie și sub influența acestui om ea devine pentru a sa fată un adevărat asupritor. Barbara negligată, crud bătută, numai în etate de 16 ani, afară de aceea insultată prin moșul seu într'o zi o luă la sănătoasă de jumătate îmbrăcată și făcă 40 de mile pe jos până la un unchiu, care îi accordă un asil și protecția sa. Casa era tristă; unchiul avea principiile cele mai stricte și făcă în fine pentru nepoata sa un fel de inchisoare. Ea era de 30 de ani, când el

gularea liniei de fruntărie a pus capăt multor neajunsuri și neîntelegeri, căci multe sau întemplat la fruntării, chiar ciogniri mari și săngeroase, cari erau isvor de ură și tineau încă din vechime, aşa dicând, aceste două state în o permanentă stare de asediu.

Diarelor germane le place acum să strige, că în Petersburg oamenii său mai turnat și apă în vin, căci de când s'a reînstorșă tarul din Gatschina zelul răsboinic său mai potolit, cauza aceasteia e intrevederea celor doi împărați. Dar cu toate acestea foile rusesci încă tot luptă aprig și combat aserționile foilor germane; ear „Nord. Allg. Ztg.”, organul principelui de Bismarck tace și numai destăi născută nimic din vorbirea dela Berlin, ci se indeletnicește numai a lăua notiță despre părările celorlalte foi. „Newoie Vremie” se îndoiescă de aserționile diarelor germane și în special de ale jurnalului „Köl. Ztg.” și dice, că enuncațiunile acestei foi asupra principelui Coburg sunt și acum numai o manoperă nouă a principelui Bismarck, și ori că s'ar feri Austria să nu cădă în bănuială că nu ar fi amestecată și ea în astfel de manevre, nu poate, de oare ce e lucru scint, că Austria a protegat pe principalele de Coburg, la încurăgiat și chiar în parlament a manifestat sentimente ostile și amenințări la adresa Rusiei; ea bănuște, că Austro-Ungaria e părtaşă și la falsificările atribuite orleanistilor. „Herald” din Petersburg strigă: *Rusia va regula societățile cu Austro-Ungaria, când se va sfârși alianța austro-germană.*

Caracteristică e acum și destănuirea, ce a făcut-o principalele de Coburg unui corespondent al diariului „Journal des Debats”. Ea nu va veni bine la socoteală nici celor din Berlin și cu atât mai puțin celor din Viena. Ca nepot al unui francez, a dispus într'altele principalele și ca unul, care iubesc din inimă pe francezi, nemulțamirea, ce a produs-o în această țeară suirea mea pe tron mi-e îndoit de penibilă. Când iau în mână un diar francez sunt sigur, că la rubrica „Afacerile din Bulgaria” voi găsi multe neesactități și injurii la adresa mea. Oamenii vor să facă din mine vienes, dar pentru mine Parisul e cu mult mai mult decât Viena.

Bétrânul Grévy a trebuit să-si dea dimisiunea, pentru că să apere demnitatea statului francez. Așa Francia are un president nou. A treia republică a avut să se lupte cu una dintre cele mai periculoase crise, cei amenință esistență, dar ea a ieșit norocoasă din luptă.

Se pare că după returnarea lui Grévy toată Franția va fi în picioare, se vorbia chiar de un răsboiu civil. Francesii însă, conduși de cel mai puternic spirit patriotic, au observat mult tact, au umblat cu multă înțelepciune. Partidele cele multe, ce se formară în tabera republicanilor său unit și au ales de president al republicei pe Marie François Sadi-Carnot. Cei drept la probele de alegeri acest bărbat intrunise puține voturi, lupta cea mai mare cu voturi aproape egale era între Ferry și Freycinet și soartea aternă dela voturile monarhistilor. Ferry însă condus de spiritul dreptății a abdus în favorul lui Sadi-Carnot. Aceast fapt a fost primit cu entuziasm de toate partidele republicanilor. Din 827 de voturi 616 le intruniră Sadi-Carnot. Astfel Franția astăzi e trecută preste criza de președinte.

Scandalul din Arad.

Sub acest titlu „Tribuna” de Sâmbătă Nr. 265, din incidentul „Dărei de seamă” a Doamnei Letitia Oncu cassiera „Reuniunii femeilor române din Arad și provincie” ce o publicăm la alt loc și noi, — își ea voia a insulta de nou o parte a societății române de aici.

Neesistând nici un neceș între așa numita „criza” de aici și între darea de seamă a d-nei Oncu din Arad, pe carea toate celelalte diare o a publicat fără nici un comentar, este evident că scriitorul „Scandalul din Arad” i-a trebuit numai un pretest, ca să-si facă cheful, mai sfășind ranele pe care însuși le-a causat societății române de aici, căci acesta este elementul densusului.

In cât privesc pe arădani, într-adevăr și după părerea noastră este scandal, că se mai face atâtă larmă prin jurnale pentru așa numitul „Suplement” al statutelor reuniunii, încuiușat de consistoriul și de sinodul diecesan, carele fie el bun fie rău după părerea unora, în urma urmelor este măsura ce aflat cu cale biserică a o lăua pentru asigurarea dreptului seu de supraveghiere față de înființarea scoala de fete, care după statutele reuniunii are să fie confesională gr. or.

După noi nu era nici o trebuință de aceea, ca biserică să se amestece așa afund în autonomia reuniunii, încât se o prefacă după toate formele în parochia, ci era de ajuns, ca să-si asigureze dreptul de a întări pe învățătorii scoalei confesionale, dreptul de disciplină asupra acelora, și dreptul de supraveghie învățământul.

In contra unor dispoziții de această natură nimene nără poate avea nici un cuvânt față de biserică sub al căruia scut intenționează reuniunea a-și pună scoala.

Biserica a aflat că această înriurință se poate asigura cu ajutorul unor formalități, cari după părerea noastră taie prea afund în esența reuniunii.

De aci însă nu urmează, că chemați și nechetați se terfelească în tină pe consistor, pe sinod, pe episcop și pe alte persoane cinstite din Arad, căci prin asemenea procedură dovedesc numai respectivii că nu le zace la inimă sublimul scop — „scoala”, ci scandalul.

După părerea noastră în afacerea aceasta reuniunea este o parte, biserică este altă parte competență.

Se dice că adunarea generală a Reuniunii, unică reprezentanță legală de a modifica statutele, n'a fost competentă în cestiunea „Suplementului”, ci acela ar fi compus numai din partea comitetului sau doară numai din partea consistoriului.

Intr'un cas sau într'altele, tot una este. Pentru reuniunea numai atunci va avea valoare, dacă acela va fi primit din partea adunării generale.

Noi considerăm „suplementul” de condiție sub care este învoită biserică, se iee în scutul seu, se consideră de a sa scoala ce o va înființa reuniunea.

Dacă reuniunea nu va primi această condiție lucrul remâne în starea de mai nainte de „Suplement”, și dacă nu se va putea afla un modus vivendi între biserică și între reuniune, scoala confesională deocamdată nu se va înființa, dar pentru aceia nimică nu o poate împedeca pe reuniune în activitatea sa, ca între marginile statutelor să-si câstige ca pitalul necesar pentru înființarea scoalei mai târziu, când spiritele agitate astăzi vor deveni mai calme.

Ea dacă reuniune va primi suplementul, atunci zădărnicile sunt tipetele minorității. Noi însă am dorit ca la adunarea generală să se afle modul de a împăca partidele, căci scoale nu se pot înființa și susține cu animositați.

Nu scim, și nu ne putem închipui, cauza neconvocării adunării generale, reclamată de atâtea ori prin o parte a membrilor reuniunei.

Cerem deci și noi în interesul general românesc, ca să se convoace odată adunarea generală constituantă, să se supună „Suplementul” deliberării aceleia, și să se iee odată această cestiune, compromisatoare pentru arădani, dela ordinea dilei.

Încât privesc acum cele ce nu se sfiese „Tribuna” a le imputa altora de aici, și cari le caracterizează în modul următor:

„Întocmai ca la Sibiu „criza,” a devenit în cele din urmă „scandal.”

„Aici ca la Arad, vorba era de a produce în societatea română o desbinare atât de adâncă, încât om să numai poată sta de vorbă cu om, român să nu se mai poată uni la o lucrare comună cu alt român.”

„Aici în Sibiu, desbinătorii au profitat de legăturile familiare și de interesele aternătoare de curtea metropolitană și de direcția „Albinei” pentru ca se pună în conflict pe oamenii, care au crescut împreună, au trăit totdeauna și vor și astăzi se trăiască în bună pretenție; —

trebuie să ne exprimăm mișcarea, că „Tribuna” are „Obrazul” a face imputări altora pentru „succesul” neobositelui sale activități în astă direcție.

Inainte de înființarea „Tribunei” nu erau cunoscute în societatea românească de aici realele, de care să plângă acum fariseul dela „Tribuna.”

Al „Tribunei” este meritul, că un grup de oameni de aici, aceia adevărați, cari trec de aderenții „Tribunei,” se iau numi pe scurt „tribunisti”, fară cea mai mică ansă din partea „netribuniști” lor sau separat cu totul și pe terenul social de ceilalți.

Ei au convenirile lor închise, unde numai persoane patentate au intrare.

Chiar în localuri publice, ei au masă separată, dela care alungă pe persoanele, cari nu le aparțină. Putem servi exemplu recent în această privință.

Dela oamenii, cari aparțin grupului lor pretind, ca să nu comunice cu alții, și să cerceteze numai convenirile lor de Vineri seara pe „Bergel” și de toate dilele în „Café Lazar.”

Putem servi cu exemple, că pe un redactor și pe un colaborator de aici „Tribunei,” i-au provocat să nu comunice cu netribuniști nici chiar prin restaurări.

Cine i-a eschis pe densusii din casina română de aici, la care nu mai umblă nici unul?

Cine i-a silit pe densusii ca să nu participe la adunarea generală a „Asociației transilvane” și în anul acesta aici în Sibiu, și să absenteze demonstrativ dela balul aranjat în favorul ei!

Nume, numai firea și disciplina densusilor.

Din partea „netribuniștilor” nu vor putea arăta ei nici un cas, în carele ar fi fost ei eschiși din societate, sau doară i-sar fi făcut cuiva vrăjă impunitare, că comunică și trăiesc în amicitie cu persoane „tribuniste”.

Dar să nu mai lungim vorba, cităm programul lor:

„Să ne ridicăm noi de noi, să ne încheiem bine într-un mare partid național român și astfel să împunem respect adversarilor noștri politici.”

„Si spre acest scop repetăm ceea ce am discutat în dese rănduri: „Românii să fie mereu trezi și să bage bine de seamă cu cine intră în legătură, în cine își pun credință, căci trăim în nisice timpuri, când nici chiar frate în frate, tată în fiu, bărbat în nevastă numai poate să se bazeze.” („Tribuna” Nr. 238 din 2 Novembre, 1887.)

Aici nu poate fi vorba de „adversari politici,” dar ei execuță acest program contra tuturor acelora, cari nu joară în cuvintele lor, fără cruce și pe terenul social, până în al septelea neam.

Dovadă mai eclatantă unde trebuie? decât aceea, că după cunoscutul blamagiu în afacerea „scoalei de fete” și-au silit chiar nevestele să iasă din mijlocul amicilor lor, din comitetul „Reuniunii femeilor române”, de aici, ba pe unele să iasă chiar din reuniune, și din reuniunea de cântări.

Dacă „criza” inventată de densusii, a devenit în cele din urmă scandal, acesta este adeveratul „scandal” și este supremul scandal: că pentru aceste relații se sfiesește urzitorul lor a face respondențori pe cei ce nu poartă nici o vină. Povestea lupului cu mielul.

Dacă este nesuportabilă această situație, nu mai dela „tribunisti” aternă ca să inceteze răul.

Cuvântul „bizue” tradează pe autorul programului și tot acela va fi și autorul „Scandalului din Arad”

Corespondență patriculare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 15/27 Novembre, 1887. D-le redactor! Cu viuă bucurie apuc condeul de astădată a ve mai scrie că ceva din viața românească a vestitului Brașov. În liniamente generale îmi iau voie a vă comunica despre producția musicală a reuniunii noastre de gimnastică și cântări, aranjată Vineri seara la 13/25 Novembre a. c. O fac aceasta, pentru că s'a întemplat o schimbare radicală în sunul numitei reuniuni prin venirea dlui N. Popovici în Brașov ca profesor de cântări la scoalele noastre centrale. Dl N. Popovici, cunoscut publicului celui mare prin astăprobe aduse în diferite localități și societăți, a păsit în fața românilor brașoveni pentru prima dată ca conducător al mențiunile sale fundamentale musicale.

Eată programul, ce s'a executat.

1. R. Weinwurm: „Cântece toscanice” pentru so'o, cor și piano; 2. Huber: „Două suflete,” cor miest; 3. Nichi: „Frundușia” cântec poporul, aranjat pentru cor miest; 4. Declamație; 5. F. Mendelssohn B.: „Iarna,” cor miest; 6. Huber: „Vino'n codru,” cor miest; 7. G. Dima: „Două inimi,” horă, compusă pentru cor miest și piano.

Executarea tuturor numerelor programului au succes preste toată așteptarea. Cântecele toscane cu variațiunile lor diferite și armonioase, pe lângă aceea și executate cu deosebită precizie, au captat într'adevăr atenția publicului, care numai voia a înceta cu aplausul vîii, succedate cântării ca efect al deplinei mulțumiri cu cele audite. Cu atât mai mult a succes solo, executat de doșoara Lucia Pușcariu, carea a dovedit prin aceasta, că pe lângă frumoasa și melodică voce, cu care este dotată, mai posede și o bună scoală musicală și prin urmare o răuă siguranță în cântare, însușire proprie numai virtușilor în muzică. Publicul a răsplătit acest frumos succes prin nestîrsite aplaus. Nrul 3 „Frundușia,” harmonisată în 4. voci chiar de cătră conducătorul corului, de dl N. Popovici, precum și Nrul 7. „Două inimi” de dl G. Dima au intrecut toată acceptarea. Si una și alta a trebuit să se repete într-înă. Aplausele nu mai luau sfîrșit. Dl Niculae Popovici a fost chemat pe scenă de repește ori și întimpinat cu vîi urari de „Să traiască!” Declamarea poeziei „Garda Seraiului” prin dl prof. Arsenie Vlaicu a fost atât de bine executată, încât nici cel mai minuțios critic nu ar fi putut obiecta nimic. Claritatea expresiunilor, intonația, și preste tot expresiunea vie a tuturor momentelor cuprinse în poezie au dovedit eclatant, cum că dl Vlaicu nu numai că a petrunit spiritul poeziei, dar este foarte dibaci și întru exprimarea corectă a simțemintelor. Această espunere este foarte instructivă din toate punctele de vedere mai vîrtoș pentru studenți, cari de astădată și erau foarte numeroși. Aplausele au curs ca ploaia.

După executarea programului a urmat dans mai până la șîuă cu o viocluie foarte mare.

La această convenire s'a observat unele abateri dela obiceiurile din trecut, — abateri, cari au trebuit să fie, precum au și fost salutate cu acord general; numai de ar da Dănu, să nu se mai uite până la celelalte conveniri următoare. S'au luat adecață măsuri de a deprinde pe români la punctualitate; executarea programului s'a inceput precis la 8 ore, precum era anunțat pe bilete. Lucrul însă a apărut, ca și când s'ar fi intenționat a duce publicul pe gheță, pentru că pe bilete a lipsit cuvântul „precis,” ear după eveniment obiceiul toti sciau, că inceputul anunțat la 8 ore, în

realitate urma la $9\frac{1}{2}$ ore. Începutul acestei ordini ori cum s'a făcut, este foarte bun, și ne bucurăm de el.

O altă dispoziție s'a mai luat, numai puțin plausibilă ca cea dintâi, ca adecă la primul anunț pentru începutul fiecărui punct al programului să se închidă toate ușile saliei și până după terminarea respectivului pt. să nu mai fie permisă deschiderea lor. A treia dispoziție este, că probele de cântări să se reînceapă după o pauză de 10 zile dela conve-nire. Al patrulea punct, prin care însă nu sciu, dacă se cuprindă și el între dispozițiile permanente, sau nu, — este, că de astădată s'a conceză intrarea studentilor într'un număr atât de mare, încât erau cu adevărat mai mulți decât celalăt public, abstracțione făcând dela numărul damelor prezente. În urmarea aceasta mulți bărbați, cari de obicei joacă cu mai multă placere jocuri de coloană decât de cele rotunde, nu au putut afla nici o damă ne angajată, ca să poată juca vă'un cuadrille, deoarece damele fură angajate pentru toate cuadrillile încă înainte de a se scula publicul dela mese.

Această convenire ca și toate celelalte, căte său succedă de către ani încoace, a fost slab cercetată. De convenire împopulată în proporție cu numerositatea românilor în Brașov nu mi mai aduc aminte, de un timp lung încoace, — doară de pe timpul, când se afla în fruntea reuniunii dl G. Dima. Această impregiurare apare ca un fel de paradox, în-dată ce e constatat, că această reuniune între cele dintâi probleme ale sale are: promovarea culturii sociale. A se urmări un scop și a se ajunge la contrariul, este un ce, care merită și fi discutat. Această cestiuă însă, basat pe binevoitoarea ospitalitate a prețuitorii d-voastră foi, îmi voiu lăua voie a o desvolta în numărul viitor.

Un Observator.

Procesul

urmat între comuna gr. or. română și cea grecă din cetatea internă a Brașovului în privința bisericei gr. or. cu hramul St. Treime din acel loc.

(Urmare.)

Marcantă este următoarea declarăție a fundatorilor, care în traducere românească sună în următorul mod:

„Dar în zadar se sbuciumă companistii, ca să eschidă limba română din biserică civilă din Brașov fiindcă abstragând dela aceea, că în Brașov nu este Grecia, locuitori români din Brașov, cari sunt în majoritate, nu înțeleg limba greacă, afară de aceasta soldații cei numărăți, ba chiar copii și nevestele grecilor, fiind transilvăneni, nu cunosc limba greacă, deci fără preot român cum vor participa la spovedanie și la sacamentele bisericescii!“

Aceste declarății sunt subscrise de Constantin Dusanliu, Christofor Mihael, Nicolau Stefan, Emanuel Kalfovits și Gyoka Eustati sub titlul „humiliam servit ecclesiae non unitae coronensis cives curatores ac fundatores.“

Deoarece companistii au afirmat, că Panajot Hagi Nica au dat cei 6000 lei, ca să se facă biserică pe seama companiei în locul capelei lor, acest binefacător făcă citat înaintea comisiunei și întrebă spre ce scop a dat susnumita sumă.

La aceasta întrebare a răspuns Panajot Hagi Nica categoric, că el cei 6000 lei i-a dat pentru zidirea bisericei menite pentru toți cei de legea grecească.

Deci pe baza acestei cercetări comisarii contele Franz Nemes în raportul seu constată, că gravamele companistilor nu sunt nici basate nici dovedite, propune ca să se caszeze capela companiei grecesci, iară utensiile ei să fie aduse în biserică cea nouă; în privința serviciului divin, este însă de părere, că nu e bine, ca acest serviciu să se țină deodată și românește și grecesc și că regularea acestei afaceri să se conceadă episcopului neunit spre rezolvare în cercul competenții sale.

În sensul acestui raport guvernul predă întreaga afacere episcopului Gerasim Adamovici, care devine sucesorul episcopului Nichitici decedat.

În urma acestei insarcinări episcopul împreună cu doi asesori consistoriali merse la Brașov, unde înțind o ședință cu asesorii sei consistoriali și doi senatori magistratuali sub titlul „Verzeichniss derjenigen Punctes, vermöge welcher zu Folge eines Hochlöblichen Gubernial-decretes dto 22 Iunii 1789 Z. 5046 die Ordnung und Veranstaltungen bei der neu gebauten Kirche in Kronstadt getroffen und festgesetzt worden“ statori cele de lipsă în biserică civilă din Brașov.

Prin acest statut dto 30 Novembre 1789 se cassează capela companiei grecesci, se statoresc marginile novei parochii și se recunoasce caracterul confesional general al bisericei.

Se dispune mai departe, ca serviciul divin să se țină grecesc și românește nu însă totodată ci alternativ. Se statoresc mai departe, că avea bisericei să se administreze numai de civi, oameni cu avere imobilă, deoarece companistii nefind posesio-

nați nu au destulă garanție pentru asigurarea avenie bisericescii.

Acest statut dimpreună cu ante actele episcopalui il așterne guvernului, iară guvernul curței aulice transilvane spre întărire. În numele Majestății sale numitul statut prin rescriptul Nr. 2606 din anul 1790 se întăresce cu acel adaus, ca utensiile din capela companiei grecesci să se transpună la nouă înființată biserică, și ca preotul român de atunci să servease pentru toți creștinii neuniți fără nici o deosebire „pro omnibus ibidem desunitis obsecne diserunine fungatur.“

In urma unui conclus dietal printr-un decret al Cancelariei aulice Nr. 456 din 1792 se statoresc a se pune următoarea inscripție pe frontispiciul bisericei: „Templum s. s. Trinitatis Sacris Coronu-sim graeci ritus orientalis dicatum Anno 1787“, în inscripție, ce corespunde în toate caracterul general confesional al bisericei.

Cu aceasta ceartă escătă între companistii greci și cetățenii gr. or. din cetatea Brașovului în privința bisericei sf. Treime, se decide de toate autoritațile competente politice și bisericescă până la ultima instanță și se părea lucru definitiv ispravit.

Dar companistii greci nu se astemperă nici după această rezolvare, din nou infestără autoritațile publice în petiții și plânsori, cari tot deatâtea ori fără respinse.

De interes este o declarare a fundatorilor dto 24 Octobre 1792 ce au dat-o asupra unei petiții a companiei grecesci. Companistii dic, că fundatorii sunt puțini la număr, oameni bătrâni fără neveste și copii, și că prin urmare nu este de lipsă să se țină pentru ei popă românesc. La aceasta fundatorii răspund, că este adevărat, că ei, (fundatorii) n'au copii proprii, dară că ei au adoptat pe români și pe soldații români drept copii ai lor sufleteșci, pe seama acestora au făcut biserică, ca să-și afle măngăerea sufletească, din care causă se roagă cu genuinchi la pămînt, ca guvernul să concedă și mai departe serviciul divin în limba română pentru români, cari fac majoritatea în biserică. În urma acestei declarății și susnumita petiție a companistilor a fost respinsă.

(Va urma).

Varietăți.

* (Iubileul de 40 ani al domnirei Majestății Sale Monarchului nostru.) O foia vienesă spune, că nu este departe timpul, când se vor împlini 40 de ani, de când Majestatea Sa a păsit pe tronul cel glorios al Habsburgilor. Anul 1888 reinprospetează multe din întimplările trecute, ne face să punem în comparație timpul prezent cu cel înainte cu 40 ani, și să privim cu satisfacție la multele reforme salutare pe toate terenele, cari sau introdus. Se vorbesce prin cercurile mai restrinse, că iubileul are să se serbeze în 18 August 1888 diua nașteri Majestății Sale. Pentru această zi se planuiesc grandioase pregătiri, dintre cari multe vor purta caracterul timpului trecut. Între altele se vorbesce, despre un pompos conduct al nobilimei, cari va avea loc înaintea castelului imperial, în forma cum se obicea pe timpul Mariei Teresiei. Multe se vor face cu aceasta ocazie și îndeosebi comunitatea vienesă se năștesc a face ca serbarea iubileului să apară cât se poate mai pompoasă, potrivită cu înaltul iubilar.

* (Hîmen.) Dl Samuil Roșu, învățător la scoala capitală română gr. or. în Sas-Sebeș și domnișoara Elisabeta Joandrea, învățătoare tot la acea și scoală, și-au serbat cununia lor la 20 Novembre st. n. în biserică gr. or. din Sibiu cetate.

* Ținuta generalului Traian Dodă, ales deputat în cercul Caransebeșului a fost isvorul multor adrese de aderență. Alegătorii cercului Caransebeș încă s'au întrunit în 1 Decembrie în număr de șase și sute de delegați din toate comunele Se verinului și cu mare entuziasm i-a votat adresă de aderență.

* (Regale Danemarcei.) Regale Danemarcei, Christian, accompagnat de o mică suită, sub cel mai strict incognito, în dilele trecute cu trenul din München, a sosit în Viena. Aici a luat cuartier în hotelul „Archiducele Carol“. Scopul călătoriei apără nu se știe.

* (Casă de moarte.) Maria Hossu născ. Mihalyi ca consortă, Etelca, Margareta, Elisabeta și Catarina ca fice cu inimă frântă de durere anunță că scumpul soț, și tată Alecsiu Hosszu de Kis-Nyires, subjude cercual regesc, după un morb grav, în anul 51 al vieții sale laborioase, la 29 Novembre n. 1887 seara a început din viață.

Rămășițele pămîntesci se vor aşeza în cimitirul „Rozsahegy“ din loc la 1 Decembrie după ameașă la 2 ore.

Fie-i țărina ușoară!

* (Foc.) Sâmbătă în 16 Novembre a. c. n. la 11 oare seara, un foc grozav pus prin o mână nemiloasă, au prefăcut în cenușă, o sură, nutreț și jiredi de pae a parochului nostru Daniil Constantinescu din Ighișdorf, causându-o daună de aproape 300 fl. v. a. și lăsându-l în acest timp de iarnă fără nutreț la vite. Obiectele arse nu a fost asecurate.

* (Iubileul unui istorograf.) Renumitul istoric critic, Teodor de Mommsen, care a făcut epoca prin scrierile sale istorice, și-a serbat în săptămâna trecută iubileul de 70 ani. Cu această ocazie iubilarul a primit nu numai din Germania felicitări, ci și din afară dela diferite societăți literare, scientific și dela particulari. Opul, prin care acest istorograf și-a făcut numele nemuritor, este „Istoria Romanilor“, o scriere, care intrunescă în sine cerințele unei istorii adevărate.

Tot referitor la iubileul Papei. Facultatea teologică a universității din Budapesta încă ieșe parte la iubileul Papei Leo XIII. Profesorii facultății au trimis la Roma, ca filer al Sf. Petru, 500 franci împreună cu o adresă omagială. Adresele și darurile cele multe ce să se transmit Scaunului din Roma, miscă adânc pe iubilarul, ceeace apărat să vede din ordinul ce Sf. Parinte a dat nunțiului vienes, monsignorului Galimberti, de a multăm în numele seu comitetului de dame din Budapesta, pentru sentimentele, dovedite față de densus.

* După un raport al prim-procurorului din Pesta și din Maros-Vásárhely despre activitatea acestor procurării dela 1872 până la 1886 rezultă, că numărul celor puși în arest preventiv a scăzut în anul 1886 față cu 1872 și anume la tribunale cu 46.47% iar la judecătoriile cercuale cu 36.64%; numărul condamnaților însă a crescut și anume la tribunale cu 76.74% și la judecătoriile cercuale cu 74.15%.

* (Starea sămănăturilor.) Rapoartele întăre până acum la ministrul de agricultură, comerț și industrie despre starea sămănăturilor arată, că în Ardeal sămănătul să facă pretutindenea, afară de comit Solnoc Dobâca. Grânele și sârcările sămănătate de timpuri sunt foarte frumoase și înfrățite și și cele de mai târziu prospiciază frumos. În unele locuri sămănătirea timpurii sunt băntuite de soareci, și de vermi de pămînt.

* (Epoca secerișului în diferite țări ale lumii.) Este interesant să arăta pe luni epoca secerișului în diferite părți ale lumii. Această dă o idee asupra sezonului recoltelor în diferite țări, în raport cu temperatura. Astfel, după *Economia Națională*:

In Ianuarie, secerișul se termină în cea mai mare parte a districtelor Australiei și se începe imbarcare nouei recolte. Secerișul începe în Noua-Zelandă, în Chili și în cîteva regiuni ale Americii de sud.

In Februarie, secerișul începe în părțile din lăuntru ale Egiptului și în Indii.

In Martie, secerișul se continuă în aceste două țări.

In Aprilie, secerișul se face în Siria, în Cipru, pe coasta Egipteană, la Cuba, la Mexico, în Persia și în Asia Mică.

In Mai, secerișul se face în Asia centrală, în Persia, în Asia Mică, în Algeria, în Siria, în Maroc, la Texas, în Florida, în China și Japonia.

In Iunie, secerișul se face în California, în provinciile meridionale ale Statelor Unite, în Spania, Portugalia, Italia, Ungaria, Turcia, Rumania, Rusia-Meridională, România, Franța de mai multă și Grecia, Sicilia, Colorado etc.

In Iulie, secerișul începe de ordinar în sudul și în centrul Engleziei, se urmează în Statele-Unite, Indiana, Michigan, Ohio, Noua-Engleră, New-York, Virginia și Canada de sus. Secerișul este activ în Franță, Germania, Austria, Italia, Elveția, și Polonia.

In August, continuarea secerișului în aceste țări și începerea în Belfia, Holanda, Canada de jos, Danemarca.

In Septembrie, secerișul este în Scoția, în cîteva părți ale Engleziei, în America, în Suedia, în Rusia de Nord.

In Octombrie, secerișul grâului, ovăzului etc. în Scoția; al porumbului în America.

In Novembre, se incepe secerișul în Africa de Sud, în Perou și în nordul Australiei.

In Decembrie, se incepe secerișul în Statele de la Plata, în Chili și în Australia de sud.

In aceste din urmă luni, vegetația noastră europeană este suspendată și adesea solul dispare sub zăpadă.

* (Bibliografic.) „Romänische Revue“, politisch-literarische Monatsschrift, Direktion in Resicza. Herausgeber Dr. Corn. Diaconovich. Heft X-XI pro-

Oktöber und November. III. Jahrgang. Inhalt: Kultur oder Magyarisirung. (Von einem sächsischen Abgeordneten). — Die Romänen und der ung. Reichstag. (Die Enuntiationen des Abgeordneten General Trajan Doda). — Der König in Siebenbürgen. (Aus der „Tribuna“). Rundschau. (Aus Selagiu). — Magyarisirung. — Der siebenb. magy. Culturverein u. die Juden. — Das Szörényer Mandat. — Der grosse Wauwau. — Das Armeewesen Romäniens. — Die Chronik des Huru und die grosse militärische Expedition in die Moldau des ungarischen Königs Ladislaus Cumanus ad reducendos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte der Nachbarländer verschwiegene historisches Factum vom Sim. Mangiuca, Fortsetzung.) — Empirische Psychologie, von J. Popescu 2. Auflage, besprochen von St. Velovan. — Der Flattergeist. Eine Erzählung aus dem Volke von S. Fl. Marian. Aus der „Revista politică“ übersetzt von Lucreția Frentiu. — Schönes Kind. (Aus dem Romänischen von V. Alexandri, übersetzt von Eugen Müller). — Das Geheimniss. (von Mathilde Poni, übersetzt von der Dichterin selbst) — Mogârcea und sein Sohn. (Rom. Märchen nach P. Ispirescu, deutsch von Peter Broștean) Jacob Mureșanu. (Necrolog). — Literatur und Kunst. (Revue du monde latin. — L. Saineanu's deutsch-rom. Wörterbuch. — Literarische Untersuchungen von A. Densușanu. — Prof. J. Manliu's neue Schulbücher. — Ueber Kindergärten v. Strajan. Die institutionen und Gesetze Romäniens von N. Blaremburg. bespr. v. Prof. Dr. v. Cuny. — Der rom. Theaterfond Verein. — Alexandru Cihac) — Inserate.

Pränumerationspreis: Ganzjährlich 8 fl.

Dare de samă publică.

În urma regretabilului incident, prin care a ajuns reuniunea femeilor române din Arad și provincie într'un stadiu abnormal, după ce nici la solicitarea mea, încă din luna Decem-

Nr. 895. [1747] 1—3

CONCURS.

La institutul de agronomie din Mediaș în Transilvania este de ocupație un al treilea post de învățători primari pentru specialitățile agronomicice și anume pentru vinărit, pomărit, stupărit și cultivarea vermilor de mătăsa.

Cu postul acesta este impreunat un salar de 1,000 fl. v. a., și dreptul de pensiune conform conclusului universității din 17 Novembre 1874 Nr. 845 1874 și este învățătoriul al treilea obligat să da până la 20 de oare pe săptămână instrucțiune teoretică precum și a conduce lucrurile în grădina de pomărit, vii și pivniție.

Ocuparea postului deocamdată va fi pe un an de probă; la prestații corespunzătoare ocuparea postului provizorie se va transforma la finea anu-

lui de probă în definitivă, și la cascadă aceasta nu se va întâmpla, se vor rebonifica respectivului spesele de călătorie tour și retour.

Competenții la postul acesta, au și trimite rugarea din care se fie evident că au absolvat cel puțin șase clase la un gimnasiu sau la o scoala reală superioară, precum și o academie agronomică și posede o pracsă corespunzătoare în vinărit și pomărit; până în 5 Ianuariu 1888 la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.

Limba de propunere este cea germană, la cas de cuașificării egale vor fi preferați competenții care posedă limbile patriei (germană, maghiara și română).

Sibiu, în 27 Noiembrie 1887.
Dela oficiul central al universității săsesci.

Turnătoriă de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny
se recomandă pentru fa-

cerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanție pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfelui construite, că după ce sunt usate pe o parte să poată fi învertite cu înlesnire în orice direcție, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomandă

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechi; un astfelui de clopot în greutate de 300 puncti egalează pe unul de 400 puncti.

Recomand mai departe scaune din ferbatut pentru clopote, solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru **orolage** și **toace** din metal, precum și toate celelalte articole le alamă și metal apartințătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și prelungă plătire făcută în rate.

Clopotele dela 300 puncti în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny.

Timișoara, Fabrică.

[1605] 7

bre 1886 adresată către presidiu până aci comitetul reuniunii nu s'a convocat pentru dare mea de samă și pentru revisiunea socotelilor și după esperințele mai recente nici că este speranță de a o putea face aceasta pe calea sa în mod accesibil pentru mine; pentru dumerirea onoratu lui public contribuitor, dar mai ales pentru prevenirea și încetarea însinărilor culte me simt îndemnată a veni pe aceasta cale neobicinuită cu darea de samă despre averea reuniunii în următoarele:

1. Conform cărții principale la sfîrșitul anului 1886 averea reuniunii este 2,173 fl. 85 cr.
 2. Percente de depunere după acest capital pe semestrul I 1887 43 " 40 "
 3. În 16 Mai 1887 am primit dela președintele „balului român“ ca venit al balului aranjat în favoarea reuniunii în Februarie 1887 449 " 28 "
 4. Percente de depuneri după aceasta sumă din 16 Mai până în 28 Noiembrie a.c. 8 " 80 "
 5. În 12 Octobre a.c. dela Ilustrul dl Zeno Moesonyi a intrat contribuire 30 " 18 "
 6. În luna curentă ca tacse incurse dela membrii ordinari și ajutători 41 " — "
- Suma totală 2,746 fl. 51 cr.

Acești bani sunt elocați:

- I. La cassa de păstrare comitatensă arădană în liberul Nr. 7343 2,247 fl. 43 cr.
 - II. La institutul de credit și de economiei „Victoria“ în Arad, în liberul Nr. 21. 499 " 8 "
- Suma 2,746 fl. 51 cr.

Libelele împreună cu toate documentele se pot vedea ori și când la subscrisa în Arad, strada Petőfi Nr. 1.

În sfârșit îmi ţin de datorță a declara, că voi îngrijii aceasta avere până când reuniunea femeilor române din Arad și provincie să va constitui definitiv și legal pe baza statutelor aprobate de înaltul ministeriu.

Arad, 29 Noiembrie, 1887.

*Letitia Oncu,
cassieră.*

Loc deschis.*) Domnule Redactor! În numărul 119, dela 19 Novembre v. a. c. al „Telegrafului Român“ un pretins (? Red.) „actionar“ din Brașov „al Institutului Tipografic“ se încearcă a dovedi cu cifre, că acest institut se află în ajunul falimentului. Spre a putea seduce și amagi publicul, pretinsul „actionar“ se dimite la inesactități — ca să nu dic falsificări — de cifre și de date**)

Între altele pretinsul „actionar“ afirmă: că eu „ca membru al comitetului de supraveghere“, am revăduit și subscris bilanțul pe anul 1886 al „Institutului tipografic“ s. a.

Față cu aceste afirmații, cari me privesc pe mine personal, în interesul adevărului, me simt datoriu a face următoarea

Declarațiuone:

Subscrisul, nici când nu am fost și nu sum nici acum membru al comitetului de supraveghere la „Institutul tipografic“ nu am revăduit și nu am subscris nici când bilanțul „Institutului tipografic“ prin urmare nici bilanțul pe anul 1886 ***).

Rugându-Ve, ca să binevoiți a publica aceasta rectificare în numărul procsim al „Telegrafului Român“, remân al D-voastre

Sibiu, 22 Noiembrie 1887.

cu toată stima
Dimitriu Cunțan,
prof. sem.

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redactiunea nu e responsabilă.

Red.

**) Care ar fi acele?

Red.

***) Unul se lapădă de satana.

Red.

Loterie.

Sâmbătă în 3 Decembrie 1887.

Buda: 62 83 57 33 24

183 szám. 1887.

[1748] 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közirré teszi, hogy a Nagyszékben kir. törvényszék 5914/87 számu végzése által Nagyszékben „Albina“ hitelintézet javára Csufudi Kertész Ioan, Albinu Aleandru és Petruza Niculae ellen 135 frt. tőke, ennek 1887 év Iunius hó 18 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 22 frt. 20 kr. perköltség követelés erejéig el rendelt kiellegítési végrehajtás alkalmával bírólag lefoglalt és 446 frt. becsült 180 véka csőtörökbuza, 6 tulok, egy tehén, 2 hámlo, egy lószekér és 4 székér szénából álló ingóságok nyilvános árverés után eladtaknak.

Mely árverésnek a Balázsfalvi kir. járásbirósági 1342/1887 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Csufudon alperesek lakásánál leendő eszközökre **1887-ik év December hó 14-ik napjának délelőtt 9 órája** határidől kitüzetik és aholhoz a venni szándékokozok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árve résen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítetéshöz tartanak jogot, a mennyibe részükre foglalás karábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentésekkel az árverés megkezdéséig alólírt kiküldöttnel vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tarzonak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság táblaján kitüggesztését követő napjáról számítatik.

Kelt Balázsfalván 1887-ik évi November hó 30 napján.

Vlassa Emil,
kir. bir. végrehajtó.

[1737]

Medicinae universae

Dr. P. Cioran

ord. 2—3 strada Morei Nr. 3.

Medicament

pentru
boala de fungie,

tuberculosă (oftică), astmă (respirație), catar cronic de plumâni etc. prin

Echalațiune de gas (cu ajutorul injecțiunei rectale).

Necreșutul, idealul admirabil și nerealabil al medicilor, se poate efectua sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțile medicale prezente din și afară din teză:

„Adeseori chiar după trei întrebuișări a echalațiunei de gas cu ajutorul injecțiunei rectale pere: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) și miroslul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesc pe septembără cu $\frac{1}{2}$ —1 klgaram. Patientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositore a vieții.

„La astmă, după o $\frac{1}{2}$ de oară dela întrebuișarea echalațiunei de gas, i-se dă un indemn pentru respirație. La întrebuișarea mai departe a curei nu se mai repetesc atacurile.“ Chiar și coardele vocale distruse și plumâna pe jumătate distrusă încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculosei s-au măntuit toți de tot prin mijlocirea injecțiunei de gas.

Precum în cele mai mari spitale din lume, astfel și **în spitalul imperial reg. comun din Viena** astă aparatul echalațiunei de gas cea mai mare întrebuișare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al echalațiunei de gas (injecțiunei rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebuișării pentru medici; și pentru întrebuișarea însăși a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru **8 fl. și 30 er.** pentru pachetare, cu bani gata sau cu ramburza postală.

Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică.

[1588] 40—50

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Schutzmarke —
Mariazeller, Carl Brady,
Kremser (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fiecare sticlă pe esplicaarea la întrebuișarea lor. **Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.**

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, să falsifice și imitează în multe părți. Ca semn al verității, are să se ia totdeauna, embalajul cu care să se învelească sticla, și care e roșie și în partea de deasupra produsă cu marca fabricei, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca esplicaarea la întrebuișarea lor, care se afișă la fiecare sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Guzek în Kremser.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch. — Oraștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Arad, farmacia Keserfi. — Satulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröh